

col 6(3)
Confessie

3

6. Dit is de vrucht van mijn belijdenissen die niet gaan over hoe ik geweest ben, maar over hoe ik ben. En daarom ga ik deze belijdenissen doen, niet alleen ten overstaan van u, cenzaam jubelend in beven en eenzaam rouwend in hopen, maar ook aan de oren van de gelovige mensenkinderen, de deelgenoten van mijn vreugde en de lotgenoten van mijn sterfelijkheid, mijn medeburgers en reisgenoten, mensen die mij voorafgaan, na mij komen en samen met mij onderweg zijn. Deze mensen zijn uw dienen en mijn broeders; gij hebt geweld dat zij, uw zonen, mijn meesters zijn; en wil ik met u van u leven, dan luidt uw bevel dat ik aan hen dienstbaar ben. En had uw Woord mij dit alleen maar met woorden bevolen, het was nog tot daaraan toe; nu is Het mij ook nog metterdaad voorgegaan. En zo leg ook ik er mij op toe, met daden en met woorden, ik leg er mij op toe onder uw vleugelen, blootstaand aan een enorm gevaar, waaraan ik alleen maar ontkom, doordat onder uw vleugelen mijn ziel zich naar u voegt en mijn zwakheid u bekend is. Een klein kind, dat ben ik, maar mijn Vader leeft in eeuwigheid en mijn beschermer weet mij te helpen. Een en dezelfde immers is het die mij het leven heeft gegeven en die mij beschermt, en gij, die ene, zijt al mijn goed, gij almachtige, die met mij zijt ook vóór ik nog met u ben. Ik zal mijzelf dus mededelen aan die soort mensen, aan wie gij mij beveelt dienstbaar te zijn, en ik zal nu geen mededelingen doen over de mens die ik geweest ben, maar over degene die ik al ben en nog ben, zonder dat ik echter oordeel over mijzelf. Moge ik zo dan gehoor vinden.

¹ Kor. 4,3
↑

[Bijl. : een wv, met wit, een wit? - waag]